

Sobota 19. týždňa

Mt 19,13-15

Zhoda pohľadov

Cez pohľad dieťaťa vstupovať do nebeského kráľovstva

„Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo“ (Mt 19,14).

To sú Ježišove slová. Nikto z nás by ich nemal v úmysle poopraviť. Vzácná zhoda človeka s Ježišovými slovami. Pohľad na dieťa zo strany Ježiša a človeka nás privádza k pochopeniu významu nebeského kráľovstva. Ježiš nás k nemu privádza cez pohľad na dieťa a človek môže doň vstupovať pohľadom na dieťa alebo ešte presnejšie pohľadom dieťaťa. Dva pohľady na dieťa nás privádzajú k tomu istému cieľu, k nebeskému kráľovstvu. Ak Ježiš hovorí o nebeskom kráľovstve v mnohých podobenstvách, obrazoch, tento je pre nás azda najpriateľnejší, najprirodzenejší. Pretože detská nevinnosť dokáže meniť srdce človeka, a tým aj otvárať jeho duchovný zrak. Ježišov príklad dieťaťa, ktorý nám stavia ako vzor pre vstup do tohto kráľovstva je veľmi prítlačlivý. Ale zároveň aj motivačný.

Tým dieťaťom sa máme stať aj my. Každý z nás si pamätá na isté okamihy svojho detstva. Niektorí viac, niektorí menej. Každé detstvo je plné dobrodružstva, radosti, rozprávkového sveta, plné plánov, ideálov, bezstarostnosti. Dieťa cíti istotu, pretože vie, že má za sebou oporu, ochranu, ktorá ho vždy podrží, ochráni, pomôže. To isté musíme nanovo prežiť. Nie tým, že začneme viesť bezstarostný život, že sa budeme venovať iba zábave. Nanovo prežiť v tom zmysle, že si uvedomíme svoju závislosť, svoju oporu, ochranu Božieho dieťaťa v závislosti od nebeského Otca. Ježišove slová – „...**lebo takým patrí nebeské kráľovstvo**“ (Mt 19,14) neznamenajú, že len deťom je povolený vstup do nebeského kráľovstva. Ináč povedané, preložené do našej ľudskej reči, reči dospelého človeka, to znamená, že „takto zmýšľajúcim patrí nebeské kráľovstvo“. Zmýšľať s dôverou, v odovzdanosti, v pokore, v detskej nevinnosti, v čistote detského srdca, zmýšľania, v čistote detského pohľadu.

Dieťa je pre človeka veľký dar i vzor. Ježiš to veľmi dobre vedel. Postavil pred nás to najcennejšie, čo človek má. Niečo zo seba samého. V čom sa dokáže viac vidieť. Koľkokrát počujeme o svojich deťoch povedať: „Mama sa v tebe vidí, tvoji rodičia sa v tebe vidia.“ Dieťa je pre človeka veľkým priblížením nebeského kráľovstva. Máme ho stále pred očami, máme ho stále medzi nami.

Vychovávajme svoje deti správnym smerom, ale pritom sa popri nich aj sami vychovávajme pohľadom na ne, v zmysle Ježišových slov „...**lebo takým patrí nebeské kráľovstvo**“ (Mt 19,14). Amen.